

Bezdůvodně dovolává se však žal. úřad i ustanovení § 2 zák. o ss, neboť byť i st-l domáhal se svým podáním téhož nároku, o němž bylo již žal. úřadem dříve, totiž 30. prosince 1920 rozhodnuto, je ze správních spisů patrné, že úřad o žádosti té nové šetření konal a znovu meritorně rozhodl, byť i z důvodů podstatně týchž. Jeví se tudíž nař. nyní výrok býti novým, samostatným rozhodnutím, nikoli snad pouhým odkazem k výroku dřívějšímu již pravoplatnému a není podle § 2 zák. o ss překážky, proč by nss k přezkoumání výroku toho nemohl přikročit, nehledí-li se ani k tomu, že ze správních spisů není patrné, zda onen dřívější výrok byl st-li doručen.

Ve věci samé shledal však nss stížnost bezdůvodnou.

Nesporno jest, že st-l byl ze své služby propuštěn již v květnu 1920. Proti propuštění tomu nepoužil právních prostředků jemu po ruce jsoucích, nabylo tudíž právní moci a nemůže se proto nss zabývatí již otázkou jeho zákonitosti.

Domáhá-li se toho, aby byl přijat nyní do státní služby republiky čsl., stačí poukázati k tomu, že podle zákona z 22. března 1920 č. 210 Sb. a vl. nař. z 27. července 1920 č. 476 Sb. bývalí uherští župní úředníci, jakým st-l nesporně byl, neměli právního nároku na přijetí do státní politické služby ani tehdy, když slib složili, na svých místech byli ponecháni a podali včas žádost v cit. nař. předepsanou, a že přiřazen jim byl podle § 7 cit. nařízení pouze nárok na zaopatřovací požitky za podmínek tam blíže stanovených. Tím méně tudíž může v nedostatku zákonné normy uplatňovati nějaký nárok na převzetí do státní služby úředník ze župní služby pro nesložení slibu pravoplatně propuštěný.

Nevyhověl-li tudíž žal. úřad st-lově žádosti, směřující k převzetí tomu, nezasáhl tím v žádné jeho subjektivní právo, jeho výroku nelze vytýkati nezákonnost a jest tudíž stížnost v tomto směru bezdůvodná

Č. 2463.

Honební právo (Slovensko): * Smlouva o propachtování honitby podle zák. čl. XX : 1883 není perfektní, dokud nebyla županem schválena. Schválení její je ponecháno úvaze úřadu schvalujícího, jenž je však může odepřítí pouze z ohledu na zájmy státu nebo obce a z úvahy, že nelze ji srovnati se zákonem. Není nezákonné, když schválení smlouvy pachtovní ve smyslu § 59 zák. čl. XXII: 1886 bylo odepřeno z důvodu, že usnesení zastupitelského sboru o smlouvě nebylo provedeno hlasováním podle jmen.

(Nález ze dne 7. června 1923 č. 9678.)

Věc: Jan Ch. v š. proti županu župy bratislavské v Bratislavě o pronájem obecní honitby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Nss neshledal stížnost odůvodněnou, neboť podle § 3 zák. čl. XX : 1883 sluší při pronájmu obecní honitby postupovati dle § 110 zák. čl.

XVIII : 1871, resp. podle nastoupivšího po této stránce pozdějšího předpisu § 120 zák. čl. XXII : 1886, podle něhož pronájem obecní honitby má státi se veřejnou dražbou, jejíž podmínky, vyvolací cenu i výsledek schvaluje obecní výbor.

V § 59 zák. čl. XXII : 1886 stanoví se, že jedná-li se v obecním výboru o smlouvách obec zatěžujících, je předseda povinen vždy naříditi hlasování podle jména.

Ježto stížnost nenamítá, že by pronájem honebního práva nenáležel mezi smlouvy takového druhu, nemusil se nss zabývati touto otázkou, nýbrž vycházejce z téhož právního posouzení uznal, že právní názor nař. rozhodnutí, dle něhož mělo býti hlasováno jak o dražebních podmínkách, tak o schválení dražby podle jména, souhlasí se zákonem, neboť zákon ve svém striktním předpisu žádné výjimky nečiní ani pro případ, že by se bylo docílilo rozhodnutí jednomyslného. Ostatně není dokumentováno v zápisníku, že prvé usnesení zastupitelského sboru, jímž stanoveny byly dražební podmínky, se stalo jednomyslně.

Odepřel-li úřad pro tento nezákonný postup schválení nájemní smlouvy, neodporuje tedy jeho výrok zákonu. Námitka, že odepřením schválení smlouvy byl dotčen st-1 ve svém nároku na odevzdání honitby do pachtovního užívání, což výslovně vytýká stížnost jakožto nepřipustný prý zásah do soukromého práva st-lova, není odůvodněna již proto, že vznik nároku st-lova zákon výslovně (§ 3 zák. čl. XX : 1883) z veřejnoprávních ohledů váže právě na schválení županovo, o nabytém právu tudíž nelze mluvit, dokud smlouva nedošla schválení

Č. 2464.

Honební právo (Morava): * Ustanovení čl. III. úvodu k honebnímu zákonu moravskému nelze užiti, když v některé obci honební výbor již byl ustaven a zanikl.

(Nález ze dne 7. června 1923 č. 9881.)

V ě c: František N. a společníci ve V. (adv. Dr. Jaroslav Řehulka z Olomouce) proti zemské správě politické v Brně o prodloužení nájmu obecní honitby.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — —

Podáním z 8. září 1921 žádal Josef Z. u obecního zastupitelstva ve V., aby mu jako nájemci obecní honitby byl prodloužen dosavadní nájemní poměr ohledně obecní honitby pro příští nájemní období za dosavadních podmínek.

Obecní zastupitelstvo projednalo tuto žádost ve schůzi z 11. září 1921, vyhovělo jí dle předloženého výtahu z protokolu sepsaného o této schůzi a oznámilo svoje usnesení osp-é, jež dosavadní nájemní poměr prodloužila.

Uvážil-li se, že dle § 29 mor. zák. hon. může okresní politický úřad s přivolením obecního honebního výboru dosavadní ná-